உ

கடவுள் துணை.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருஞானத்தாழிசை.

வாணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1923

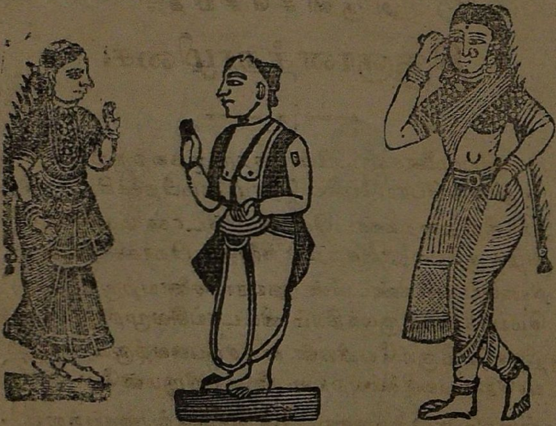

உ

கடவுள் துணை.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருஞானத்தாழிசை.

—— [*] ——

சழியாகியமுனைகண்டபின் னுற்றுருறவற்றாய்
சூதும்பலபொய்பேசிய தொழிலும்பிறர்க்கிட்டாய்
வழியாகியதுறைகண்டபின் னறுபீடான்மமற்றாய்
வழங்கும்பலநூல்கற்றிடு நினைவும்பிறர்க்கிட்டாய்
வழியாகியமலர்கண்டபின் னுயரர்ச்சனையற்றாய்
மெய்ந்நீறிடுதிருமந்திரம் விட்டாய்சிவமுற்றாய்
அழியாப்பதிகுடியேறியன் னச்சம்பலவற்றாய்
யாரொப்பவரிணையுற்றவ ரல்லற்றிருமனமே க

நெஞ்சிற்பொருளடிகண்டபின் நெஞ்சிற்பகையற்றாய்
நேசத்தொடுபோர்மங்கையர் மேலும்நினைவற்றாய்
மிஞ்சிச்சொலுமுரையாண்மையும் விம்புமிடியபற்றாய்
விரதங்களும்வேதங்களும் வினைகமறந்தாய்
அஞ்சும்முட்டலாய்கண்டபின் னாசைத்தொடர்பற்றாய்
அருந்திக்கோயிலெனு மதுவுங்கசப்பற்றாய்

தஞ்சமெனுஞானக்கடலின் மூழ்குந்திறமாகித்
தாள்சேர்ந்தனை குறைவேதினிசலியா திருமனமே

நாசிநுனைநடுவே திருக்கூத்தாகியநடனம்
ஞானக்கணிநாளும்மதை நாடிச்செயல்கண்டு
சீசீயெனுமமுறையற்ற சினமற்றனையுயிர்கள்
செய்யும்மந்நினைவநறினை தேசத்துடன்கூடக்
கூசித்துலவரவற்றனை கோள்வற்றனைபாவக்
குடியற்றனைநலமுற்றனை குடியேறினைமேலாங்
காசிப்புனல்தனைமூழ்கினை கரையேறியகாட்சி
கண்டாயரனகொலுவாகிய சபைமேவினைமனமே.

வெவேற்றிடுசொரூபப்பொருள்வெளியாகியவொளியில்
விளையாகியநாதத்தொனிவிந்தினசெயல்கண்டு
சளிபெற்றனைதயவுற்றனை பிறவிக்கடலென்னுங்
களையற்றனையுலகத்தினில் வரவற்றனைகாணு
வொளிபெற்றனையயலற்றனை யெழிவற்றனையோது
முறையற்றனைகளிபெற்றபசியற்றனையூரல்
குளிபெற்றனையானுற்றிடுகொலுவுற்றனைகோமபன்
கொடைபெற்றனையறிவுற்றனைகோளற்றனைமனமே

பஃதோடிருகலையாகிய பனிரெண்டினிலும்
பாழ்போகிடமீண்டேவரும் பதியின்தலைநாளும்
பெற்றேறிவந்திங்கேறிய போர்மைந்தனைகண்டு
பேசங்கலையோடும் முறவாசிப்பிணைக்கற்றுப்

கற்றோருடன்கற்றோமெனும் விஸ்தாரமுமற்றாய்
    கானற்புனலோகப்பிடி மானந்தனையுமற்றாய்
சித்தேடிருசித்தாகிய சிற்றம்பலமீதே
    சேர்ந்தாய்துறைதீர்ந்தாயினி வாழ்ந்தாயிரு

அல்லற்படுமோ ரொன்பதுவாசற் பெருவாசல்
    ஆரும்மறிவார்க ளறியார்களொருவாசல்
சொல்லப்படுதில்லைச்சிறு வாசற்படிமீதே
    சூழப்பட்லகாணுதிகள் வாழுமணிவாசல்
தில்லைப்பதியருகே யடையாளமெனலாகுவனமே
    சேருங்கணிகானும் பசிதீரும்பாத்தோடுஞ்
செல்லப்படுமல்லற்பலநூல் கற்றதினாலே
    சின்னஞ்சிறுவாசற்பகலாபோ சொனுமனமே சு

விண்டும்மொருவர்கரும் முறையாடப்பொருள்தானு
    பிஜாக்ஷரவீதித்தெருக் கோடிமுடிந்திடுதே [ம்
கண்டுமிருதார்க்குள்ளிரு டரிபனிருகாலாற்
    காணுமலதானும் பனிரண்டங்குலபாயும
பிண்டம்புகுமண்டம் புகுமெங்குபவிளையாடிப்
    பீடமமெனுநிலைசோரந்திடு பெருமைதனைக்காண்பா
என்றம்மொழி யற்றார்பாத்தோடும் முறவாக்கி
    யேதம்புரையாடல்இருபா களறிமனமே

முப்பாழ்கடந்தப்பாலொரு முகப்புண்டதினவே
    மூச்சக்திகள் கூடுமதை தானும்முந்தப்பாழும்

அப்பாழ்கடந்தப்பாலொரு கணவாயதின்பொருமை
யறுகுநுணியிடமுமென வறிவார்பெரியோர்கள்
செப்பாததுநாலுமறிந் தப்பாற்கடந்திட்டார்
சேருங்கலைநாலைம்வரு திசையுமறிந்திட்டால்
ஒப்பாரினையிப்பாயணிலொப்பாருமேயில்லை
யொன்றைப்பிடிதன்மைப்படு மென்னப்படுமௌனமே

நாதமெழுந்தெழுந்தோடி வந்துறையுந்திருக்கூத்து
ஞானக்கணிணுலுமதை நாடிச்செயல்கண்டு
பூதமெனும்பயமற்றனை பொறியற்றனைமெய்யிற்
பூசம்பரிமளமற்றனை பூவற்றனைலோகஞ்
சூதமெனவரவற்றினை சுசியற்றனையெச்சிச்
சத்தஞ்செயுசினைவற்றனைசுனைவற்றினைஞானம்
பாதம்முடிமேல்வைத்தினை பற்றற்றனையுற்றப்
பதிபெற்றனையிகலற்றனை பதையா திருமனமே ௬

ஆயும்பலநூல்சாத்திர வேதம்மொடுபிராணம்
ஆய்வந்திடுவழிகண்டறி யார்கயதுதானும்
பாயுங்கலைபனிரெண்டினி லுண்டாகியபருவம்
பாருவம்மறியாததுப் பனிரண்டின்செயல்கண்டி
நாயின்கடைகெட்டாய்வழி பாடும்முதற்பெற்றும்
நாள்கோள்பலவற்றாய் கொலைகாலொன்றைமற்றாய்
வாயும்வலதற்றாயுயிர் வீடும்நெறியற்றாய்
மண்ணினவரவற்றாயினி பொன்னம்பலமனமே ௭

கலையாகிபிறவிக்கட லலையாமலுழன்றேன்
கற்கும்பலசமையங்களுந் தற்கங்களும்விட்டேன்
நிலையாகியபொருள்செல்வமுநினைவும்பிறர்க்கிட்டேன்
நித்தஞ்செயநியமங்களு நேராகமறந்தேன்
தொலையாதவுறக்கத்தொடு சுகதுக்கமுமற்றேன்
துணையாகியஞானக்கடன் மூழ்குந்துறைகண்டேன்
அலையாவிருக்கும்மன மனதிலேகுடிகொண்டேன்
ஆனந்தம்வெளிப்பட்டபின் நானென்றறியேனே

உருவானதுவிர்த்தின்செயர் குருவானதஞானம்
உடலிக்குயிரீராரதி ளொருநான்குளமுகலுங்
குருவானதுமூலைமீதினி லணுவாகியவெளியிற்
குடியாகியபதிகண்டவானரு வாதவூராளி
ஒருவாசகதிருவாசகல் யுவிமீதினின்மகிழ்ந்தன்
யுரைசெய்தனர்தமித்தாழிசைநெறியின்படிநின்றோ [ர்
கருதாசலிலனுகாமலே பிறவாநெறிமேறுவார்
கடவுட்செயலறியாதவர் சருவாசலிற்புகுவார்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானத்தாழிசை

முற்றிற்று.